

Ἀκολουθία Ἱερομάρτυρος
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ τοῦ ἐν Ἀτταλείᾳ, Ἱερομ.
Μελετίου Συρίγου

Ψαλλομένη τῇ 29^ῃ Ὀκτωβρίου

ΕΝ ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΙ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ Προοιμιακός καί τό Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δέ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα. Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Λύπην ἀνυπόστατον, ἐν κόσμῳ ἔσχεσ ἀοίδιμε, ὡς ὁ Κύριος ἔφησε, καὶ γὰρ ἐξελέξατο, σὲ οὕτως ἐκ τούτου, τοῦ κόσμου ὁ Πλάστης· ὁ κόσμος δὲ φθόνου πλησθεὶς, ἐναποκτεῖναι σπεύδων ὠπλίζετο, ἢ νίκη τοῦ Σωτῆρος δέ, δι' ἧς τὸν κόσμον νενίκηκεν, εὐθαρσῆ σε κατέστησε, πρὸς τοῦ πλάνου τὰ σκάμματα. **(Δίς).**

Ἄσκησιν ἀνέλαβες, καρτερικώτατα ἔνδοξε, ἀπὸ βρέφους τὸ σῶμά σου, πιέζων ἐν θλίψεσι, καὶ στενοχωρίαις· ὅθεν σου τὸ πνεῦμα, πρὸς τὸν Θεὸν ἀναδραμῶν, ἀῦλοις τάξεσι συνευφραίνετο· ἔνθεν καὶ χάριν εἴληφας, τελειωθῆναι δι' αἵματος, οὐ σαρκὶ γὰρ καὶ αἵματι, Χριστῷ δὲ ἠκολούθησας. **(Δίς).**

Δεῦτε φιλομάρτυρες, τὸν γενναιότατον Μάρτυρα, τοῦ Σωτῆρος κοσμήσωμεν, ὕμνων διαδήμασιν, ὃν Θεὸς ἐξ ὕψους, τέρασι δοξάζει, καὶ ἐν σημείοις θαυμαστοῖς, ὅτι εὐτόλμως Τοῦτον ἐκήρυξε, τυράννων κατενώπιον,

καὶ ψαλμικῶς αὐτῷ εἶπωμεν· χαῖρε φοῖνιξ ὑψίκομος,
χαῖρε κέδρος πολύφορος.

Βάπτισμα βεβάπτισται, τοῦ μαρτυρίου πανεύφημε,
καὶ ποτήριον ἔπιες, ὃ σοι ἐκεράσατο, Ἰησοῦς ὁ πρῶτος,
ἐν τοῖς Ἀθλοφόροις, καὶ Ἀθλοθέτης ὑψηλός, διὸ
στεφάνῳ δικαίῳ στέψει σε, ἐν δόξῃ ὅταν ἔρχεται, κρῖναι
τὸν κόσμον ὡς δίκαιος· καὶ σοὶ γὰρ Ἀθανάσιε, τόδε
γέρας ἡτοιμάσται.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τὸν πανένδοξον ἐν Ἀθηταῖς, Ἀθανάσιον
ὕμνήσωμεν. Οὗτος γὰρ ὤφθη, τῆς ἀληθείας κῆρυξ
διαπρύσιος, ὅτι τὸ τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἐπαισχύνθη
μαρτύριον, ἀλλ' ἐγκαλλωπιζόμενος, τοῖς Ἐκείνου
στίγμασι, τοῖς τὸν κόσμον σώσαι, καὶ πρὸς αὐτὰ
σπεύδων, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, ἐνώπιον τυράννων,
Τοῦτον ἀνεκήρυξε, Ποιητὴν καὶ Προνοητὴν τοῦ παντός,
καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων
σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν
ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον,
τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ
ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς
τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας
καθελούσα, εἰρήνην ἀντεισηῆξε, καὶ τὸ Βασίλειον
ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν
ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ Αὐτῆς τεχθέντα
Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ
γὰρ Αὐτός πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς Παντοδύναμος.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. μγ' 9 - 14).

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; Ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 1 - 9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτούς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας

προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ε' 15 - στ' 3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ Αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον Αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρῖσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ Αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικαστὰὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις

ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ
δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Τὸ τερπνότατον ἄνθος, τὸ ἐν χειμῶνι τῆς πλάνης
ἐξανατεῖλαν, εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας Παράδεισον,
Ἀθανάσιον τὸν ἀρτιφαῆ Μάρτυρα εὐφημήσωμεν, τὴν
καλλονὴν τῶν Μαρτύρων, καὶ Ὁσίων τὸ καύχημα, τὸ
στήριγμα τῆς πίστεως, καὶ καθαιρέτην τῆς ἀσεβείας.
Οὗτος γὰρ ἀνεφάνη, κραταιὸς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης,
νομίμως ἀθλήσας μέχρις αἵματος, ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος
Αὐτοῦ· διὸ παρρησία κεκτημένος πρὸς Αὐτόν,
τροπαιοφόρε Μάρτυς, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Οἱ τοῦ Θεοῦ κραταιοὶ στρατιῶται, τῆς γῆς σφόδρα
ὄντως ἐπήρθησαν, ὡς Δαβὶδ ὁ μελωδὸς ἐκελάδησεν·
ὄθεν ὁ ῥώμη θεία, κεκοσμημένος Ἀθανάσιος, τῷ
Χριστῷ στρατευόμενος, οὐδεμιᾶ τῶν τοῦ βίου
πραγματειῶν ἐνεπλέκετο, ἀλλὰ πάντα τὰ τῆς γῆς
καταλιπὼν, κοῦφος πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν
ἐπορεύετο. Καὶ ἐν ἰκρίῳ τοῦ Σταυροῦ συνανυψωθεὶς, τῷ
Λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τὴν ἄνω κληρουχίαν ἐκληρώσατο,
καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος γ'.

Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος,
θεορῶημον Ἀθανάσιε, ποταμοὺς χαρίτων, ἐκ τῆς
κοιλίας σου ἀνέβλυσας, διδάσκων εὐσεβῶς τὸ τῆς
Τριάδος μυστήριον, καὶ τὴν περὶ ἡμᾶς τοῦ Υἱοῦ τοῦ
Θεοῦ, οἰκονομίαν τὴν ἔνσαρκον, δι' ἧς ἐρρύσθημεν, τῆς
τυραννίδος τοῦ ὄφεως· ὄθεν τὸ ὕδωρ τῆς εὐσεβείας σου,

εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀλλόμενον, κληρονόμον σε τῆς ἄνω Βασιλείας, ἀνέδειξε παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μέγιστον θαῦμα! Παρθένος τεκοῦσα, καὶ τὸ τεχθὲν Θεὸς πρὸ αἰώνων· προφανῆς ὁ τόκος, καὶ τὸ τελούμενον ὑπὲρ φύσιν. ὦ Μυστηρίου φρικώδους! Ὅ καὶ νοούμενον, ἄφραστον μένει, καὶ θεωρούμενον, οὐ καταλαμβάνεται. Μακαρία Σὺ εἶ Ἄχραντε Κόρη, Ἀδὰμ τοῦ γηγενούς θυγάτηρ, καὶ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου φανεῖσα Μήτηρ. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τὰς τοῦ Κυρίου ὑψώσεις, φέρων ἐν λάρυγγι, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἀναβέβηκας ὄντως, πρὸς ὕψος θείας δόξης· ἀγχόνην καὶ γάρ, τὴν τοῦ λάρυγγος ἤνεγκας, καὶ τὸν Θεὸν ἐν ὠδαῖς τε καὶ πνιγμοναῖς, σὺ ἐδόξασας πανάριστε. **(Δίς).**

Ὡς λίαν ὠφθησαν Μάρτυς, Θεοῦ τὰ λόγια, ἐν λάρυγγί σου ὄντως, ὑπὲρ μέλι γλυκέα, ὡς ἔφη ὁ Προφήτης· διὸ καὶ ποθῶν, ἔργοις ταῦτα πληρώσασθαι, μετὰ ἡδύτητος πάσης τὴν πνιγμονήν, τὴν ἐν λάρυγγι ὑπέφερες.

Ὑπὸ σκιὰν τὴν τοῦ ξύλου, τοῦ σταυρικοῦ ἐκζητῶν, καθίσαι καὶ τρυφῆσαι, τῶν Χριστοῦ παθημάτων, καρπὸν τοῦ μαρτυρίου ἐτρύγησας σύ, Ἀθανάσιε πάνσοφε, ὅς καὶ γλυκύ σοι ἐφάνη ὑπερφυῶς, ἐν τῷ λάρυγγι ἀγχόνην δεχθείς.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Διὰ τῆς ἐνδόξου ὑψώσεώς Σου, Χριστέ Βασιλεῦ, τῆς ἐκ τῆς γῆς εἰς τὸ ὕψος τοῦ Σταυροῦ, πάντας πρὸς

σεαυτὸν τῇ πίστει ἀνείλκυσας· διὸ καὶ Ἀθανάσιος, τῷ πρὸς Σὲ πόθῳ ἀναπτρωθείς, συνεσταυρώθη Σοι καὶ τῶν ἐλπίδων, οὐ διήμαρτεν· ἤδη γὰρ μετὰ Σοῦ δοξάζεται, εἰς τὴν Βασιλείαν Σου. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, φώτισον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν Σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὅσιως τὸν βίον σου διεκπεράσας σοφέ, ποδήρας κεκόσμησαι Ἰερωσύνης παιδρῶ, κλεινὴ Ἀθανάσιε· ὅθεν δικαιοσύνης, τὸν χιτῶνα φορέσας, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει, τῷ Χριστῷ συναγάλλη, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ Σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖω αἵματι, τὴν Ἐκκλησίαν, κατελάμπρυνας, ὡς Ἀθλοφόρος, Ἱερομάρτυς καὶ τὴν πλάνην κατήργησας, ὑπενεγκῶν τῆς φλογὸς τὴν κατάκαυσιν, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας· ὅθεν ἅπαντες, τὴν μνήμην τὴν σὴν πανσεβάσμιε, τελοῦντες ἐν πίστει, τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε, Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάντα ἐμὲ οὖν γενόμενον, ῥεστυπώμενον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πυρπολούμενος, τῷ θείῳ ζήλῳ, πῦρ ἀκάματον, οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλ' ἀπελθὼν ἐν ἀπνοήτῳ θελήματι, τοῦ μαρτυρίου τὸ τέλος ἀπείληφας, καὶ τῷ Δεσπότη ὡς θῦμα προσήνεξαι. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον, πῶς ἐν ἀγκάλαις, Σὺ ἐβάστασας, Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακί Αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν Σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν Τροφοδότην καὶ Πλάστην τῆς φύσεως, Κόρη Πάναγνε, Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως, ἐν σῆ καρδίᾳ, περιθεῖς ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Ἀθλητά, μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χριστοῦ θεράπον, διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος, τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ Σέ, ἀπὸ κινδύνων μελύτρωσαι, καὶ μὴ παρόψη, ἢ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Οἱ Ἱερεῖς Σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Στ. Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν (ζήτει τῇ 20^ῃ Σεπτεμβρίου, ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγ. Εὐσταθίου).

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Τίς ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν σου διηγῆσεται τὰ τρόπαια; Ποῖον στόμα τοῦ μαρτυρίου τὴν καρτερίαν ἀποφθέγγετο; Ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἠρίστευσας Ἀθανάσιε. Ἀλλὰ μὴ παύση δυσωπῶν εὐαρεστήσας Χριστῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἱερομάρτυς παρόρησίαν πολλήν.

Εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου δύο.

Κανὼν α', οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Ἐν ἀφθίτοις ὕμνοις σὲ μέλψω τρισμάκαρ.

Ῥιδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἐδέξω, ἐκ τοῦ Κυρίου σου πάνσοφε, πάντα αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας καὶ γὰρ ἀληθῶς, κατατρύφας ἀσκήσει πολλῇ, τῆς Τούτου ἀγαθότητος· ὅθεν καὶ Μάρτυρα σὲ ἔδειξε.

Νηστείαις, καὶ προσευχαῖς στομούμενος, οὐρανοχάλκευτον, βέλος ἐδείχθης Μάρτυς δυνατοῦ, τοῦ Σωτῆρος καὶ πλάστου Χριστοῦ, ἐρημικοῖς ἐν ἄνθραξι, βάλλον καὶ φλέγον τὸν ἀντίπαλον.

Ἀσκήσει, περιλαμφθεὶς ἐν ὄρει, φωτὸς ἠξίωσαι, ὡς Μωϋσῆς ἐν ὄρει τῷ Σινᾶ, διαλάμπων Ἀγγέλου μορφὴν, καὶ πρὸς τῆς Ἀναστάσεως, τῆς θείας δόξης ἐμφορούμενος.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα, καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, κατηξιώθης θαύματος φρικτοῦ, τὸν Σὸν Πλάστην γεννῆσαι ἐν γῆ, καὶ Μήτηρ ὀνομάζεσθαι, τοῦ πρὶν γενέσθαι Σὺ ὑπέρμαχος.

Κανὼν β', οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Στέμμασιν ἀθανάτοις ἀναδήσομεν Ἀθανά-σιον.

Ῥιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στεφηφορῶν τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, ὡς νικητῆς κραταιός, νομίμως ἀθλήσας, Μάρτυς Ἀθανάσιε, καὶ παρῶρησίαν κέκτησαι, πρὸς Αὐτὸν· διὰ τοῦτο, αἴτησαι δῶρον δοθῆναί μοι, ὕμνοις ἐγκωμίων ὑμνῆσαί σε.

Τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν προθέμενος, δέδοικα μάλιστα, μὴ σοῦ τὴν ἀνδρείαν, καὶ δόξης τὸ μέγεθος, σμικρύνω τοῖς ψελλίσμασι, τοῖς ἐμοῖς γενναιόφρον, ἐκ τῆς σκιᾶς μετρῶν σώματα, μέγιστα διὸ σὺ με φώτισον.

Ἐν σωφροσύνῃ τὴν ὀσφὺν ἐζώννυες, διὰ νεότητος, πάσης σου θεόφρον· ὅταν δὲ προσήγγισας, τῷ γήρα τὰς παλάμας σου, ὡς ὁ Πέτρος ἐκείνεις, καὶ ἄλλου ζωνοῦντος σῶμά σου, σὺ Σταυρῷ δοξάζεις τὸν Κύριον.

Μεταλαμβάνων τῆς τραπέζης πάντοτε, τῆς τοῦ Κυρίου τοῦ σοῦ, ἦν ἠτοιμάσέ σου, λαμπρῶς καταγώγιον, τὴν κεφαλὴν ἐλίπανας, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ, ἱερωσύνης καὶ ἔπιες, τὸ τοῦ μαρτυρίου ποτήριον.

Θεοτοκίον.

Μόνη παρθένος ἐν μητράσιν ἔμεινας, Θεοκυῆτορ Ἄγνη, μόνη ἐν παρθένοις, Μήτηρ ἀπειρογάμος, ἐδείχθης Μητροπάρθενε· διὰ τοῦτό Σε πᾶσαι, αἱ γενεαὶ μακαρίζομεν, καὶ δοξολογοῦμεν τὸν τόκον Σου.

Ῥιδὴ γ'. Κανὼν α'. Εὐφραίνεται ἐπὶ Σοί.

Θηρίοις τοῖς τοῦ ἀγροῦ, καὶ τοῦ καλάμου σὲ Χριστὸς δέδωκεν, ἐπιτιμῶντα σφοδρῶς· ὅθεν καὶ ἡμᾶς τούτων λύτρωσαι.

Ἴθυνας πρὸς οὐρανόν, τὸ τῆς ψυχῆς σου κραταιὸν φρόνημα, τὰς τῆς σαρκὸς ἔρριψας, εἰς τὴν γῆν ὀρμὰς δι' ἀσκήσεως.

Τὴν δόξαν τὴν ὑπὲρ νοῦν, ἀποκειμένην τοῖς σεπτοῖς Μάρτυσι, μάκαρ ἐν νῷ θέμενος, ταύτης ἐκπεσεῖν οὐκ ὑπέφερες.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος ὁ σαρκωθεὶς, ἐκ τῆς ἀσπόρου Σου γαστρὸς Ἄνανδρε, πείθει σεπτοὺς Μάρτυρας, τῶν σαρκὸς παθῶν ὑπερίπτασθαι.

Κανὼν β'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἄνδρῶν τῶν πρώτων ἀρετάς, ἐν σεαυτῶ θησαυρίσας, τοῦ Μωσέως τὴν πραότητα ζῆλον, τοῦ δικαίου Φινεές, καὶ Σαμουήλ τὸν ἄπλαστον, σκεῦος τοῦ Παναγίου, Πνεύματος γέγονας ἔντιμον.

Σοφίας πρώην ἐραστής, ὁ Σολομῶν ἀνεδείχθη, ἀλλ' ἐξώκειλεν εἰς ἄτιμα πάθη, ἐν τῷ τέλει τῆς ζωῆς, ἀλλὰ σὺ ἐρειδόμενος, ταύτη μάκαρ εἰς τέλος, ξύλον ζωῆς αὐτὴν εὗρηκας.

Ἴσοκλεῆ σε τῷ Σαμψών, ἐξ ἀντιθέτου εὕρισκω· αὐτὸς γὰρ κόμην ἐκτρέφων ἐνίκα, τοὺς ἐχθροὺς ὡς δυνατός, σὺ δὲ κείρας τὰς τρίχας σου, τῆς κεφαλῆς ἐγένου, τροπαιοφόρος ἀήττητος.

Νέος Κυρίῳ γεγονώς, σὺ Ναζιραῖος παμμάκαρ, καὶ εἰδὼς τῆς κεφαλῆς σου τὰς τρίχας, ἠριθμεῖσθαι παρ' Αὐτῷ, ταύτας τεμὼν ἀνέθηκας, τῷ δεδωκότι στέφος, ἀντὶ ἐκείνων δεξάμενος.

Ἀθανασίας ἐραστής, ὑπάρχων ὦ θεηγόρε, ἐξεζήτησας θερμῶς σοι δοθῆναι, κατοικεῖν διὰ παντός, ἐν οἴκῳ τοῦ Κυρίου σου, ὃ καὶ ζῶν ἐκληρώσω, καὶ μετὰ τέλος ἀπέλαβες.

Θεοτοκίον.

Θανατωθεῖσαν τὴν ἡμῶν, φύσιν Παρθένε πρὸς ὕψος, τῆς ζωῆς ἀνεκαλέσω τεκοῦσα, τὴν ἀθάνατον ζωὴν, δι' ἧς ἀνεκαινίσθημεν, καὶ τῆς ζωῆς τοῦ ξύλου, τοῦ ἐν Ἐδὲμ ἀπολαύομεν.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Διδάγμασι τερπνοῖς, τῆς ἠδίστης σου γλώσσης, ἐγλύκανας σοφέ, τὴν πικρίαν τῆς πλάνης, ὡς ἄλας γὰρ ἐνέβαλες, Ἐλισσαῖον μιμούμενος, τὴν τῶν λόγων σου, ἀήττητον δύναμιν Μάρτυς, ἀρυσάμενος, ἐκ τῶν χειλέων Κυρίου, τὴν χάριν τὴν ἀφθονον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάρος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους Σου.

Ωιδὴ δ'. Κανὼν α'. Ἐπαρθέντα Σε ἰδοῦσα.

Ἰσχυρότατον ὀπλίτην Σαμψῶν τὸν μέγαν, ἡ κόμη ἀπειργάζετο· σὺ δὲ θεοφόρε, κείρας τῶν τριχῶν τὴν στολὴν, ἀριστεὺς ἀήττητος, καὶ τροπαιοφόρος γεγένησαι.

Συνεζύγης τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ θεόφρον, κεκοσμημένος στίγμασι τοῖς τοῦ μαρτυρίου, φέρων τε ὡς ὄρμον χρυσοῦν, ἀγχόνην ὡς δέσμιος, ἐν Κυρίῳ Μάρτυς πολυάθλε.

Ὑψωθέντα ἐπὶ ξύλου τὸν σὸν Δεσπότην, ἔωρακὼς συνύψωσαι καὶ συνεσταυρώθης· τούτῳ καὶ γὰρ οὕτως σε, Πατὴρ ὁ οὐράνιος, εἴλκυσεν ἐκ γῆς Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Μακαρία ἡ κοιλία Σου Θεομητορ· ἐξ αὐτῆς γὰρ σεσάρκωται ἡ μακαριότης, ἡ αὐτοῦπόστατος, ὁ Λόγος καὶ Κύριος, τῇ βροτεία φύσει ἐνούμενος.

Κανὼν β'. Σὺ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἀναλαβὼν, τὴν πανοπλίαν τοῦ Πνεύματος, ὡς γενναῖος, στρατιώτης ἔφραξας, ὄλον σαυτόν, θώρακα φορῶν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἀρρήκτον· ὡς δὲ μάχαιραν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πίστιν δὲ ὡς ἀσπίδα, οἷς ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον ἔκτεινας.

Νῦξ ζοφερά, τῆς ἀσεβείας κατέλαβεν, οἰκουμένης, ταύτης τὰ πληρώματα, τοῦ Ἰσμαήλ, σέβας τὸ πονηρόν· σὺ δὲ γενναιόφρον, ἀθανασίας ἐπώνυμε, ὡς λύχνος ἀνεφάνης, καὶ διήλεγξας πλάνην, διὰ τοῦτο θανάτῳ σε ἔσβεσαν.

Ἄρμα πυρός, εἰς οὐρανὸν ἀνεβίβασε, τὸν Ἥλιαν· σὲ δὲ Ἀθανάσιε, ξύλον Σταυροῦ, ἤρπασεν ἐκ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους, σκηναὶς κατώκησεν ἄληκτα, τρυφῶντα τῆς ἀγήρω, καὶ ἀθανάτου δόξης, σὺν Ἀγγέλων χοροῖς ἀξιῶμνητε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς, γεγεννημένον Πρωτότοκον, Θεὸν Λόγον, πρὸ πάσης τῆς κτίσεως, Σὺ ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν, ἐγέννησας Κόρη, καὶ πλάστης ὤφθης τοῦ Πλάστου Σου· ὦ θαύματος ἀρρήτου, πῶς τὸν Κτίστην Σου κτίζεις; Ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Ωιδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Νοῦν σὲ πεπλουτηκῶς, τοῦ Χριστοῦ κατεπάλαισας, σαρκὸς καὶ κόσμου βολίδας, τῶν παθῶν δὲ ἐδείκνυς, τὸν νοῦν σου αὐτοκράτορα.

Ὅλον τῷ σῷ Θεῷ, σεαυτὸν ἀνατέθεικας, νοῦν τε καὶ σῶμα καὶ πνεῦμα, διὸ καὶ προσηνέχθης, Αὐτῷ ὡς ὀλοκαύτωμα.

Ἴδοιμι Ἰησοῦ, τὴν δόξαν ἣν ἠτοίμασας, τοῖς Μάρτυσί σου ζῶν μοι, τὸ θανεῖν γὰρ κομίσει, ὁ Μάρτυς ψάλλων ἔλεγε.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ ὡς λιγυρά, Ἀθανάσιος ἔκραζε, προσέλθετε τῷ Χριστῷ μου, καὶ τῇ Τοῦτον τεκούση, καὶ φωτίσθητε ἄπιστοι.

Κανὼν β'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ὀλικῶς προσπαθείας, πάσης τῆς πρὸς γῆν σεαυτὸν ἀπεξένωσας, καὶ ὡς ἄυλος τίς, ἐν μορφῇ ὑλικῇ πεπολίτευσαι· τέθνηκας δὲ Μάρτυς, ἵνα δειχθῆς ὅτι ὑπάρχεις, ἐκ γηϊνῆς οὐσίας ἰσάγγελε.

Ἴνα τί ἀνομίαν, ἐν τῇ γῇ ἐργάζεσθε κριταὶ παράνομοι, τὸν Θεὸν τῶν ὅλων, καὶ τὸν Τούτου Υἱὸν ἀπαρνούμενοι, ἔλεγεν ὁ Μάρτυς, τοῖς ἀπογόνους τῆς παιδίσκης, ἐπιστρέψατε πάντες καὶ σώθητε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ Πατὴρ δι' ἄπειρον ἔλεος πέπομφεν, Ὅν πρὸ τῶν αἰώνων, ἀπαθῶς καὶ ἄυλων ἐγέννησε, προσλαβεῖν τὴν φύσιν, τὴν ἀνθρωπίνην ἵνα σώσῃ· Τούτῳ πίστει ἐλθόντες σωθήσεσθε.

Θεοτοκίον.

Ἀνατείλας ἐν κόσμῳ, ὁ Υἱὸς ὁ ἔμφυτος καὶ προαιώνιος, τοῦ Θεοῦ ἐκ μήτρας, ἀπειράνδρου παρέσχετο δύναμιν, τῆς υἰοθεσίας, τοῖς Τοῦτον πίστει δεχομένοις· Τούτου τέκνα πιστεύσαντες γένησθε.

Ῥιδὴ στ'. Θύσω Σοι μετὰ φωνῆς.

Σύμμορφος, τῆς Εἰκόνας Υἱοῦ ἀναδέδειξαι, ἀναρτηθεὶς ἐπὶ ξύλου, καὶ ζωὴν θανάτῳ Μάρτυς ἀμείψας· διὰ τοῦτο, καὶ τῆς δόξης Αὐτῷ κεκοινώνηκας.

Ἐτρώθη, τὴν κεφαλὴν ὁ ὄφις πατούμενος, τοῖς ἀνευδότοις σου δρόμοις, τοῖς πρὸς Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου· διὰ τοῦτο, τῆς σαρκὸς σου τὴν πτέρναν κατέδακε.

Μαστίζη, ἀφειδῶς ἐκδιδάσκων τοὺς ἄφρονας, καταλιπεῖν τὴν μαστίγων, αἰωνίων πλάνην ὄντως ἀξίαν, ἀλλὰ χαίρεις, διὰ τὸν σὸν τυπτόμενον ἔρωτα.

Θεοτοκίον.

Ἐλυσας, τῆς ἀρᾶς τὸ κατάκριμα Δέσποινα, τὴν εὐλογίαν τεκοῦσα· ὅθεν καὶ Μαρτύρων δῆμος ἀρπάζει, τὰς βασάνους, ὡς πηγὴν εὐλογίας καὶ χάριτος.

Κανὼν β'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Νηστεύσας ὁ Μωϋσῆς, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα, ἐδέξατο ἐκ Θεοῦ, τὸν νόμον τοῦ γράμματος· σὺ δὲ πολλαπλάσιον, νηστεύσας ἐδέξω, ἀληθείας τὸ μαρτύριον.

Ἀνέπτῃ ὁ Δανιήλ, ἐκ λάκκου θηρῶν εὐξάμενος, ἀλώβητος τῇ σαρκί· σοῦ δὲ ἡ πανάμωμος, ψυχὴ σαῖς δεήσεσι, σαρκὸς ὡς παγίδος, συντριβείσης ἀπολέλυται.

Δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ζωῆς τὴν τρίβον διέβρεχες,
καὶ σπέρματα ἀρετῶν, ἐν τῇ γῆ κατέβαλες· διὸ μετὰ
θάνατον, ἐν ἀγαλλιάσει, αἶρεις πόνων σου τὰ
δράγματα.

Ἦνοίγη σοι οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς ἀριστεύοντι, καὶ
κλίμακι ἀσφαλεῖ, ἐχρήσω τοῖς ἄθλοις σου· Χριστὸς δὲ
ιστάμενος, Πατρὸς δεξιόθεν, πρὸς Αὐτὸν σὲ
ἀνελκύσατο.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα καὶ Λυτρωτὴν, ἀποκυήσασα Πάναγνε, τὴν
ταπεινὴν μου ψυχὴν, δεινῶς κινδυνεύουσαν,
ἐκλύτρωσαι τάχιον, παθῶν τυραννίδος, πρὶν εἰς τέλος
ἀπολέσθαι με.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θυσίαν Θεῶ, προσάγων τὴν ἀναίμακτον, ὡς ὢν
Ἰερεὺς, τῆς χάριτος πανένδοξε, ἐν οἰκείοις ὕστερον
σεαυτὸν ἰερέυσας αἵμασι· διὰ τοῦτο διπλοῖς ἐκ Θεοῦ,
στεφάνοις ἐστέφθης εἰς τὴν ἄνω ζωὴν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναιόφρονα τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, καὶ
δοκιμώτατον ἀσκητὴν Ἀθανάσιον, συνελθόντες ὦ
φιλέορτοι, ἐν ἐγκωμίων ὕμνοις στεφανώσωμεν. Οὗτος
γὰρ πᾶσαν μηχανὴν τοῦ ἀντιπάλου καταπατήσας καὶ
νικητὴς ἀναφανῆς πανάριστος, ἐν τε τῇ παλαίστρᾳ τῆς
ἀσκήσεως καὶ τῷ σταδίῳ τῆς ἀθλήσεως· καὶ διὰ τοῦτο
διπλοῖς ἐκ Θεοῦ, **στεφάνοις ἐστέφθη εἰς τὴν ἄνω
ζωὴν.**

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Ἀθανασίου, τοῦ ἐκ Σπάρτης τῆς Ἀτταλείας καταγομένου, ἐν Μουδανίοις δὲ μαρτυρήσαντος, ἐν ἔτει 1653.

Στίχοι

*Διὰ θανάτου ἀθανασίαν λάβε,
Ἀθανάσιε, κῦδος ἱερωμένων.*

**Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ὡιδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Λάρυγγι μάκαρ, ἐν τῷ σῶ φέρων ὕμνους τοὺς θεϊκοὺς· χερσὶ δὲ ῥομφαίαν δίστομον τοὺς ἐχθρούς, τοῦ Κυρίου σου κατέσφαττες, λόγοις καὶ πράξεσιν, εὐλογητὸς εἶ κράζων ὁ Κύριος.

Ψυχὴν σου Μάρτυς, τὴν λογικὴν καὶ θεῖαν ὑπερφιλῶν, δίδως τῷ θανάτῳ ταύτην τὴν γεηράν, ἵνα λάβῃς πάλιν ἄληκτον, ὡς Ἰησοῦς προεῖπεν, ἀψευδῶς τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Ὡσπερ πτηνὸν σύ, ἐν γῆ βιώσας ἤρθης ἐκ τῶν τῆς γῆς, ὅλως μὴ μετέχων ταύτης τῶν μεριμνῶν, ἴσου τέλους καὶ ἡξίωσαι, ὑπεραρθεὶς καὶ γάρ, ἐκ τῆς χθόνος Κυρίῳ προσήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Τράπεζαν, ἐπιγινώσκομέν Σε Μήτηρ Θεοῦ, ὅτι ὁ Ἡγούμενος ἡμῶν καὶ Θεός, σαρκὸς ἄρτον ἐκ Σοῦ ἔφαγεν, ὃν καὶ παρέδωκεν, εἰς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἄληκτον.

Κανών β'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ λόγους σου ἄλατι, ἦν ἡρτυμένος πᾶσαι δὲ πράξεις αἰ σαί, ἡρμοσμένοι εἰς μίαν, ὥσπερ κιθάραν ἐθεωροῦντο σαφῶς, διὸ καὶ πᾶς τις ἀκούων καὶ βλέπων σε, εὐλογητὸς ἐκβοᾷ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μωρίαν ἡγήσαντο, τὴν σύνεσίν σου κηρύττοντος τὸν Χριστόν, ἐν Σταυρῷ νεκρωθέντα, καὶ Θεὸν ὄντα συνάναρχον τῷ Πατρὶ· σὺ δὲ σοφίαν καὶ δύναμιν ἔδειξας, ἔργοις Αὐτὸν ἀνυμνῶν· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ἐλέγχω ἀνάσσοντας, ὥσπερ Ἡλίας καὶ Ἰωάννης σοφέ, μῖσος ἄγριον ἤρας, κατὰ σαυτοῦ ζήλω ἐνθέω καὶ γάρ, ἀναφλεγόμενος ὕμνεις τὸν Κύριον· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῖ καθαρεύοντι, ἀπὸ τῶν κάτω καὶ φθειρομένων τῆς γῆς, χαρακτήρων θεόφρον, νῦν ἀπολαύεις τῆς οὐρανίου τρυφῆς, διὰ πολλῆς τῆς καρδίας σου κάθαρσιν, ἣν ἔτι ζῶν ἐν σαρκί, ἤσκησας ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἀρρήτως ἀνέτειλεν, ἐκ Σῆς νηδῦος ἥλιος ὁ νοητός, καταυγάζων τὸν κόσμον, καὶ ἰατροῦν παντοῖα πάθη βροτῶν, καὶ γὰρ ἰάσεις Αὐτοῦ ἀναβρῦουσιν, αἱ πτέρυγες ἀληθῶς, Παρθενομητορ Ἄγνη.

Ωιδὴ η'. Κανών β'. Χειῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ρεῖθροις τῶν δακρῶν ἀρδευθεῖς, ὦ Ἀθανάσιε, ὡς ξύλον ἠνθησας, καρπὸν εὐώδη ἀθλήσεως· ὑψωθεῖς ὡς φοῖνιξ ἔνθεος, συνανυψώθης γὰρ Χριστῷ, σὲ

γεωργήσαντι ὧ κραυγάζεις· εὐλογεῖται τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἴδε σοι δεδώρηται σοφέ, τὸ σοὶ ποθούμενον, πρὸς ὃ ἐστέναζες, Μαρτύρων στέφος τὸ ἔνδοξον, ἐκ χειρὸς τῆς τοῦ Κυρίου σου· καὶ γὰρ ἀκούει εὐμενῶς, πάντων τῶν βοώντων αὐτῶν μετὰ πόθου· εὐλογεῖται τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σύσσημον ἐπῆρεν ὁ Θεός, ἐν παῖσιν ἔθνεσι, Σταυρὸν τὸν τίμιον, δι' οὗ συνήγαγε πάντοθεν, οἰκουμένης τὰ πληρώματα, εἰς μίαν πίστιν ἀληθῆ, ὅνπερ ἐβάστασας καὶ σὺ Μάρτυς, πρῶτον ἀσκήσει ἀθλήσει δὲ ὕστερον.

Τριαδικόν.

Μίαν τρισυπόστατον Ἀρχὴν, οὐσίαν ἀναρχον, καὶ συναῖδιον, ἀδιαιρέτως ὑπάρχουσαν, ἐν ταυτότητι τῆς φύσεως, διαιρετὴν προσωπικῶς, τοῖς ιδιώμασι προσκυνούντες, δοξολογοῦμεν Αὐτὴν ὡς Θεὸν ἡμῶν.

Κανὼν β'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Θανατηφόρου βρώσεως, ἐκ τοῦ ξύλου μετέλαβε, πάλαι ὁ Ἄδὰμ ἐκτείνας ἀναιδέστατα, τὴν χειρὰν τὴν ἄδικον· σὺ δὲ μάκαρ ἐκτείνας καλῶς, ἐν δικαιοσύνης τῷ ἰκρίῳ τὰς χειράς, ζωῆς καρπὸν ἐδρέψω, ἀθανάτου καὶ θείας, βοῶν ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας γέγονας, κληρονόμος τὸν θάνατον, τὸν τοῦ μαρτυρίου ὑποδύς γηθόμενος· ζωὴ γὰρ ἀθάνατος, καὶ εὐφροσύνη ἔστι πολλή, Μάρτυσιν ἐνθέοις τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ θνήσκειν, διὸ μετὰ Ἀγγέλων, αἰωνίως ἀγάλλῃ, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, ὑμνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικὴν μὲν ἔνστασιν, πρεσβυτέραν δὲ σύνεσιν, λόγον εὐσεβῆ καὶ βίον ἀκηλίδωτον, ἐδείκνυς μακάριε, ἐν τῷ σταδίῳ παρεστηκώς, μέσον τῶν τυράννων ὧν οἱ πλείους ἐβόων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τέτοκας, τὸν τὸν γάμον τιμήσαντα, καὶ τὴν παρθενίαν προτιμᾶσθαι δείξαντα· τῇ θείᾳ σαρκώσει γάρ, τῇ ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων τῶν Σῶν, δίδως ἀμφοτέροις εὐλογίαν καὶ δόξαν, Παρθένε Θεοῦ Μήτηρ· διὰ τοῦτο ἐν πίστει, αἱ γενεαὶ Σε πᾶσαι, ὑμνοῦσιν εἰς αἰῶνας.

Ῥιδὴ θ'. Κανὼν α'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἄλλον Ἥλιον σε γινώσκω, ζήλω ἐλέγχοντα τὴν πλάνην, καὶ ὑπὸ φυτὸν καθεσθέντα, λύσιν αἰτοῦντα τοῦ πολυμόχθου βίου· καὶ γὰρ ἐπόθεις Ὅσιε, Σταυρῶ ζωὴν σου ἀνταλλάξασθαι.

Κριὸς ὡς ἐπίσημος ὄφθης, ἐν τῷ φυτῷ πεπεδημένος, ὡς Σαβὲκ διὸ ἐπὶ ξύλων, τεθεὶς παμμάκαρ εἰς ὀλοκάρπωσιν, θῦμα Θεῷ προσήνεξαι, καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα εὐπρόσδεκτον.

Ἄζυγον ἐπόθησας βίον, ζυγὸν δὲ ἦρας τοῦ Δεσπότου, ἐπὶ τῶν σῶν ὤμων συζεύξας, σαυτὸν Νυμφίῳ τῷ νοητῷ τῶν ψυχῶν· διὸ καὶ κατηξίωσαι, νυμφῶνος Θεοῦ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Ρεῖθρον τῆς ζωῆς ὡς τεκοῦσα, Παρθενομήτορ Παναγία, ῥύπους τῆς καρδίας μου πλῦνον, ἐν τῷ

ύσσώπω τῆς μεσιτείας Σου, καὶ σκευός με ἀπέργασαι, κεκαθαρμένον θείου Πνεύματος.

Κανὼν β'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Σχοινία σοι ἐπέπεσεν Ἀθλητά, μερισμοῖς ἐν κρατίστοις τῆς χάριτος· μερίδα γάρ, ἀγαθὴν προείλου ἐν τῷ Χριστῷ· διόπερ καὶ ὁ κληρὸς σου, κράτιστος ὑπάρχει παναληθῶς, πρὸς ὃν ὁρῶν οὐδ' ὄλως, ἐκάθευδες παμμάκαρ, ἐν τοῖς σχοινίοις βασταζόμενος.

Ἴδού σοι ὁ Δεσπότης ἀναφωνεῖ, Ἀθανάσιε δεῦρο ἀπόλαβε, πόνων τῶν σῶν, τοὺς καρποὺς οὓς ἔσπειρας ἐπὶ γῆς, καὶ εἰς χαρὰν τοῦ Κτίστου σου, εἴσελθε ὡς δοῦλος ὢν ἀγαθός, καὶ δόξης ἀκηράτου, ἐπλήσθητι χορεύων, σὺν ἐκλεκτοῖς Μαρτύρων τάγμασι.

Ὅρᾶν κατηξιώθης τὸ ὄρεκτόν, τοῦ Δεσπότη σου κάλλος πανόλβιε, καὶ ἐντροφᾶν, τῆς ἀθανασίας καὶ φωτισμοῦ, σὺν Ἀσωμάτοις πάντοτε· διὸ καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, τὴν μνήμην σου τὴν θείαν, τιμώντων ἐκ καρδίας, μέμνησο Μάρτυς πρὸς τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νικήσασα τῷ τόκῳ Σου τοὺς θεσμούς, Παναγία Παρθένε τῆς φύσεως, Μήτηρ τοῦ Σοῦ, γέγονας γενέτου ἐπὶ τῆς γῆς, Ὃν ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ἔφυσεν ἐκ φύσεως τῆς Αὐτοῦ, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, διὸ Μαρτύρων πλήθη, Σὲ ἀνυμνοῦντα μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, τὸν στύλον τῆς εὐσεβείας, τὸν λάμπαντα ἐν ἀσκήσει, ὡσπερ ἐν ἄστροις ἥλιος, ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιον· οὗτος

καὶ γὰρ ἐδόξασε, τὸν Κύριον ἐπὶ ξύλου, προσενεχθεὶς ὡς θυσία.

Θεοτοκίον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας, φθαρεῖσαν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Πλάστην πάσης φύσεως, ὑφ' οὗ ῥυσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες, Σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰσθῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μετὰ πόθου προσέδραμες, τῷ θανάτῳ μακάριε, ὡς διψῶσα ἔλαφος ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ γὰρ ἐπόθεις τὸ πρόσωπον, ὄραν τὸ ἀμήχανον, τοῦ Θεοῦ τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τοῦ ζῶντος ἐν χάριτι· ὅθεν δράκοντα, τὸν ἀρχέκακον κτείνας ἐν ἀσκήσει, πρὸς τὸ ὕδωρ ἐπισπεύδεις, τοῦ μαρτυρίου θεόληπτε.

Ἐν κυμβάλοις εὐήχοις σου, δεκαχόρδῳ ψαλτῆρί τε, πᾶσι τοῖς κινήμασι τοῖς τοῦ σώματος, καὶ τῆς ψυχῆς Ἀθανάσιε, ἤνεσας τὸν Κύριον, ὡς γὰρ ὄργανον Αὐτοῦ, ἐμπνεόμενον χάριτι, θείου Πνεύματος, εὐαρμόστως τὸν Κτίστην, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει, Ἱερομάρτυς πανόλβιε.

Λύχνον ὥσπερ φερόμενος, τοῖς ποσὶ σου μακάριε, νόμον τοῦ Δεσπότη σου ὀδηγοῦντά σε, πρὸς τὰ Ἐκείνου σκηνώματα, διέβης ἀπρόσκοπτος, νύκτα πᾶσαν τῆς ζωῆς, καὶ πρὸς φῶς κατεσκήνωσας· ὅθεν Κύριος, σὲ φωτὶ περιλάμπει ἐν τῷ κόσμῳ, οὐπερ ἂν καὶ ἐπορεύου, ἀντιδοξάζων σε λάμπεσιν.

Ἐν καρδίᾳ τὸν ἔρωτα, τοῦ Χριστοῦ σου κτησάμενος, πάντα τὰ ἐπίκηρα ὡσπερ σκύβαλα, διελογίζου καὶ ἔσπευδες, αὐτὰ παρελεύσεσθαι, καὶ μὴ ἄψασθαι αὐτῶν, ἵνα μόνον κερδήσειας, τὸν ἀθάνατον, καὶ ἀἴδιον Λόγον· διὰ τοῦτο, οὐδὲν ὅλως σε χωρίσαι, τοῦ ποθουμένου δεδύνηται.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τίς ἂν τὰς ἀριστείας σου, ἐπαινέσειεν ἐπαξίως, Ὁσιομάρτυς Ἀθανάσιε; Ὃν ὁ Κύριος ἐν θαύμασιν ἐξαισίοις, ἐθαυμάστωσε. Φωτί σε καταλαμπρύνας, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ θάνατον, καὶ μύρον κρήνην ἀναδείξας, πᾶσαν νόσον ἰώμενον. Διὸ προσπίπτοντές σοι λέγομεν· ἴασαι καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ψυχῆς τε καὶ σώματος, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν Σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν Σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.